

Laurinkostersällskapet

Vi närmar oss höstträffen den 5 september i Finnhamn!

Flera har meddelat att de tänker närvara vid träffen och det är ju mycket roligt! Styrelsen uppmanar alla att fortsatt följa de regler som FHM har angivit:

- * håll dig hemma om du är sjuk
- * håll avståndet
- * tvätta händerna 30 sek ofta
- * använd handsprit

Vid vårträffen i maj deltog tre båtar och här kommer en berättelse

Så lyckades vi äntligen komma iväg på en båtträff med Laurinsällskapet! Vi förstod att vi inte skulle bli så många med tanke på Covid-19 och även med tanke på den lite "mustiga" väderleksprognosen för lördagen.

Vi lade i alla fall ut från Herräng torsdag kväll och lade till sent i Älmsta för att gå vidare i Väddö kanal vid första broöppningen, fredag kl. 07.00. Utanför Kapellskär blev sikten inte helt optimal så vi såg till att hålla undan för både små vita kanoter och Ålandsfärjor i dimman. Fredag kväll hade vi nått målet och lade till SXX:s brygga i Norrviken, en vacker plats som vi inte hade besökt innan.

Rolands L38. När två gamla utlandschaufförer som Janne och Roland träffas blir det lätt mycket prat om tullar, kollegor och gamla gränsövergångar men samtalen gled sedan snabbt in på båtar och seglatser, när och fjärran. Vid 23-tiden var det god natt. Lasse lade ut tidigt söndag morgon för att gå mot hemma-hamn. Övriga träffades och intog blåbärspaj på bryggan innan vi skildes åt för denna gång. Seglen hissades och vi satte kurs mot Gräddö. Vi fick en fantastisk segling med vackert väder och god vind.

För oss som inte varit med tidigare var det mycket roligt att se andra båtar och höra om diverse äventyr på vattnet. Vi ser fram emot höstträffen i Finnhamn och hoppas att få möta flera Laurinare.

Jan & Helene Elfstedt

Medlemsförteckningen

Vår medlemsförteckning, som ligger under fliken Medlemsinfo på vår hemsida är uppdaterad!

Du som saknar din eller din gode väns e-postadress där, eller har skaffat en ny, meddela Håkan Lundgren.

Här fortsätter Åke Somnells jorden-runt-segling med Miss My

Lördagen 28 juni lämnar vi Talihau och de trevliga byborna med ett antal tankvärda minnen i bagaget. Vi ankrar nära vår "gamla" plats utanför Paradise Hotel. Vi har bokat oss för en "Tongan Fiest" vid Ano Beach, ett stycke söderut från Neiafu. Det blir färd på lastbilsflak och vädret är hotfullt mulet men tills vidare uppehåll. På Ano Beach har många samlats för att visa upp och förhoppningsfullt få sälja sina konsthantverk. Mat tillreds i jordugnar och serveras på "engångsfat" tillverkade av palmblad på platsen. Detta till ackompanjering av ett gäng glada musiker och dansuppvisning av unga tjejer. De tonganska folkdanserna har mindre av höftvickande än den polynesiska hulan, här är det mera gracila rörelser. På hemvägen kommer det hotande ösregnet men vattnet är varmt här nere, så ingen fara.

Söndag 29 juni på Tonga, vad kan man göra mer än att gå i kyrkan? Inte så mycket. Även om man inte är religiös är det dock värt besök, de sjunger vackert och man träffar en massa trevliga människor.

Vi blir lite försenade på grund av krånglande utbordare, inte helt ovanligt! Därför hinner vi lagom till slutpsalmen i den stora katolska kyrkan. Vi hinner lyssna till sång i den Wesleyanska kyrkan (efter John Wesley, metodismens grundare). Sedan i tid till 7-dagsadventisterna. En präst från Fiji, som heter Bera, håller "gästpredikan". Mest om allt elände som drabbar på grund av människornas synder. Vi blir dock uppmärksammade, förhoppningsvis av annan anledning och blir hembjudna till Neiafu's "prästfamilj", pastor Peni Moto och fru Ana. Det är en trevlig samvaro med jättegod mat. Vi får dessutom med oss en stor korg med frukt hem till båten.

Mera socialt umgänge blir det, vi blir bjudna ombord till Giles och Sandy på S/Y "Sea Swan". Giles har själv fällt och sågat ektimret i Connecticut och sedan byggt den stora båten. Snyggt jobbat!!

Måndagen 30 juni kommer med ökande västvind och framåt kvällen ösregn. Jag lyssnar in en väderanalys och ritar en karta. Ett ganska djupt lågtryck ligger söder om oss Och tre kallfronter rör sig i närområdet, en av dem passerar idag. Vi har ingen större brådska med att lämna Vavau, så vi avvaktar ett tag.

Tisdagen 1 juli fortsätter med kraftig västvind men analysen indikerar högre tryck så småningom. Vi förbereder avfärden genom att klarera ut på eftermiddagen. Jag glömde emellertid pistolen, så måste tillbaka till tullen imorgon. Sent på eftermiddagen kommer Peni och Ana Moto (pastorsparet) ner till hotellbryggan med frukt och dessutom en kartong med rotfrukter att ta med till prästen Bera på Fiji. Det är med viss tvekan vi tar med sådant, "agriculture-folket" är alltid misstänksamma när det gäller att forsla lantbruksprodukter mellan öarna. Fru Ana vill gärna komma med ombord, men de har besökare att ta hand om iland. Bäst så med tanke på den upprörda sjön och Ana's kroppshydda...

Onsdagen 2 juli. Vädret har lugnat sig och vi gör klart för att gå, åtminstone ut till någon ö i västra Vavau.

Vi talar med Neil Mansfield på "Lady Oz" från Australien. Hans fru har varit krasslig ett tag, men de räknar med att gå till Fiji om några dagar.

Så har vi fastnat i korallen igen! Jag dyker och lyckas faktiskt komma loss utan hjälp, varpå vi går in till tullbryggan för att hämta upp pistolen. Så motrar vi sakta i motvinden cirka en timma och finner det bäst att ankra i lä vid ön Pangai, nära Talihau, där vi var häromdagen. En ny väderanalys visar att lågtrycket nu ligger sydost ut och rör sig åt öster. Vi förväntar en vindvridning mot syd om något dygn.

Ytterligare en dag med alltför frisk sydvästvind men barometern har stigit ett par millibar sedan igår. Vi gör en "ombasering" till östsidan av Nua Papuön där vi låg första natten vi kom till Vavau. En farbror kommer ut till oss med frukt och som ersättning får han en cigarettändare, stearinljus och Birgits gamla blå gymnastiskor. Han kollar och ser att storleken verkar lagom men kämpar sedan förgäves med att få på skorna på sina alltför breda fötter. En av killarna som vi tidigare träffat kommer också ut. Han tigger kassettband och får ett gammalt med countrymusik. Det blir mera frukt, vi har papaya så det står oss upp i halsen och den står sig inte så länge i värmen.

Birgit bakar sockerkaka och jag tar en ny väderanalys. Trycket stiger så sakteliga och det lär blir lugnare imorgon.

Fredag 4 juli. Vi är uppe med solen efter en rullig natt och konstaterar, som väntat, att vinden avtagit och vridit åt sydost. Vi beslutar oss för att lämna de vänliga öarna och ställer in sikten på Fiji.

Vi har alltså bestämt oss för att fortsätta västerut. Distansen från Vavau till huvudstaden Suva på Fiji är dryga 460

sjömil, vilket innebär att vi bör vara framme senast tisdag. Den envisa västvinden har avtagit något och vridit mot sydost. Vi startar med dubbelrev och kan nätt och jämt hålla kursen mot Late Island cirka 35 sjömil ut från Vavau. Det innebär att vi kommer lite söderut och bör hamna mellan Falanga och Vatuoa i Fijianska Laugruppen. Vi tycker det är säkrare väg än att försöka hitta rätt bland rev och småöar närmaste vägen. Under kommande natt passerar vi ett rev strax väster om Late. Vi sitter uppe och kollar kursen i grov sjö hela natten. Revets position enligt sjökortet stämmer tydligen eftersom vi inte märker något.

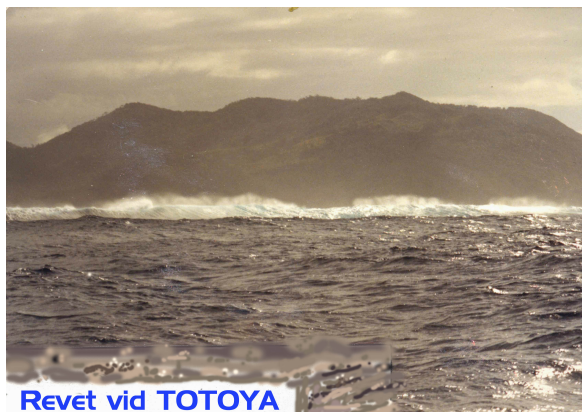
Under lördagen vrider vinden mera åt syd – men friskar i ytterligare. Det djupa lågtrycket i sydost drar emellertid bort och barometern visar tendenser att stiga. Jag ritar nu väderkarta varje dag och just nu kan inga fronter eller andra elakheter utläsas. Middagspositionen är S 19° 00' / W 176° 18'. Vi har tillryggalagt 136 sjömil sedan starten igår och gör god speed hela dagen, ofta över 6 knop. Håller det i sig bör vi sikta Fulanga-gruppen imorgon. Nattpassen är tjatiga och kalla! Tjocka dunjackan kommer åter till användning. I tropikerna!!

Söndagen 6 juli kommer men vi ser inga öar på morgonen. Solhöjd och radiopejling på fyr vid Suva visar att vi ligger lite sydost

om Fulaga. Vi svänger upp och efter ett tag dyker öarna upp. Vi kommer in rakt emot ett rev men ser det i tid och går runt söder om. Middagspositionen är 20 sjömil sydost om Fulagas sydostspets. Nu går vi mot ön Totoya, som bör nås under natten om vinden står sig. Vi går med dubbla genuor i medvind sedan vi svängt upp på ny kurs. Men det skall förstås jäklas, logvajern går av vid 18.30-tiden. Inte mycket att göra åt, vi får klara oss utan log fram till Suva. Vinden avtar på kvällen och det blir närmast stiltje. Vi får åter revidera tidtabellen.

Fyren på Totoya skall ha en lysvidd av 20 sjömil och vi spanar intensivt. Vid 6-tiden ser Birgit ett blänk men då är vi betydligt närmare ön. Vi segar oss förbi revet söder om Totoya, där det bryter kraftigt.

Svagvinden fortsätter och växlar. Vi i vår tur växlar mellan slösegling och motorgång. Vid middagen ligger vi 11 sjömil västnordväst om fyren och vi har 100 sjömil kvar till Suva. Det är helklart och varmt, vi ligger mitt i ett högtryck och är beredda på motorgång resten upp till Suva. Vi saknar "Karlsson" vid sådana tillfällen. Nu hör jag radiofyren vid Suva (Nausori) bra, så det skall inte vara något problem att hitta rätt och sjökortet visar inga rev förrän de stora reven utanför Suva.

Det märks att långsegling tär på utrustningen. Kortvågsantennen har gått av,

"bilradion" har tystnat och toapumpen är i det närmaste kass. Antennen lyckas jag ersätta med en ny tråd, resten får vänta tills vi kommer iland. Nygräddade pannkakor i sittbrunnen bättrar på humöret. Dessutom lyckas jag få igenom en positionsrapport hem till Len. Lite vind kommer på natten till tisdag och vi seglar till klockan 03.50 då Birgit tröttnar och slår igång motorn. Det är mulet, ingen måne syns och några regnstänk kommer. Det är alltså ganska mörkt och ruggigt att sitta nattpassen i sittbrunnen. Vi skymtar Viti Levu – huvudön på Fiji – vid 6-tiden. Regnmoln hänger över ön, som försvinner ur sikte emellanåt.

Suva ligger på sydöstsidan av Viti Levu och blev huvudstad på Fiji 1882 och ersatte då Levuka på den lilla ön Ovalau. Vi får en dryg infart till Suva förbi de långsträckta reven, men sikten är tillräcklig. Vi ser vrak utmed leden, så vi förstår att alla inte haft samma tur. Vi ankrar utanför Royal Suva Yacht Club (RSYC), där ett 10-tal andra seglare ligger. Färre än vad vi hade förväntat men det är ännu tidigt på säsongen så det kommer nog fler.

Så anropar vi Harbour Control på kanal 16 för att anmäla vår ankomst. "Health Inspector" kommer ut efter ett par timmar och vi blir "lurade" att följa efter in till

"stadens kaj". Detta medförde övertidsersättning till både tull, 15 F\$, och till "Agriculture", 18 F\$. (En F\$ = 6.20 SEK). En onödig utgift, vi borde ha väntat med anmälan till nästa morgon. Alla är dock

trevliga och tillmötesgående. Vi vill inte ange övertidsersättningen som ett skäl därtill! Vi går tillbaka och ankrar åter vid RSYC – eskorterade av hamnens båt.

Onsdag 9 juli. Vi anmäler oss hos RSYC och bokar upp oss för en vecka med tillgång till klubbens faciliteter. Kostnaden är rimlig, 12 F\$ för hela veckan. Så går vi in till stan för att finna svenska konsulatet. Det är en dryg kilometers promenad och vi hittar stället efter lite besvär. Konsuln är inte på plats men den beställda satellit-navigatorn har kommit från England - liksom en del post. Nu visar det sig att det inte är helt enkelt att få ut navigatorn. Det behövs "customs entry" enligt speciell blankett. Förmodligen behövs en "agent" för att klara ut det hela. Vi får anvisning på en firma och hör oss för. Jo, de kan hjälpa till mot en ersättning av 30 Fiji \$. Men blanketter måste vi fixa själva. Det får bli "mañana"...

Birgits hemresa närmar sig och biljetterna finns hos Thomas Cook Travel. Avresan blir 25 juli klockan 00.45, lite tidigare än beräknat.

Torsdagen innebär jakt efter blanketter för att få ut satnaven. På Fiji Times får vi tag på en blankett, som emellertid visar sig vara fel sort. Hittar så en skeppsmäklar-firma i den pampiga byggnaden Burn Philp och de har den rätta. Efter lite "förhandling" erbjuder de sig att ordna uthämtningen för 10 F\$ plus 5\$ i tullavgift. Det kan det vara värt för att slippa ranta runt bland myndigheterna. Vi blir bjudna på *kava* på kontoret och sedan vi delat ut några cigarettändare typ FV, hade vi fått verkligt goda vänner. Det kan vara bra att ha eftersom vi tänker beställa även en ny autopilot i stället för den så tragiskt omkomne Karlsson.

Vi köper en liten kamera till Birgit, Olympus Trip AF för 80:- F\$ - efter en del prutande, vilket är det normala här. Jag

fick en elrakapparat av Birgit som en försenad födelsedagspresent.

Suva finner vi vara en trevlig stad med mysiga butiker, marknadsplatser och pampiga byggnader från förra sekelskiftet. Ett myller av folk är det. Det går att urskilja två sorters fijianer. Dels de "ursprungliga" polynesierna och dels indier som engelsmännen "importerat" som arbetskraft. Det är huvudsakligen indierna som sköter kommersen, de övriga är som polynesierna i allmänhet och tar livet lite enklare. De har ju dessutom slutat att äta upp en del besökare! Det mesta finns att få tag på, dock är det lite skvalt med båtprylar. Vi lyckas hitta en servicesats till båttoan som *nästan* passar, den går att använda efter lite modifieringar.

De närmaste dagarna förflyter med i stort sett samma typ av verksamhet – arbete med båten och en del inköp.

På lördagen 12 juli riggar vi upp oss för kyrkobesök. Vi tar taxi upp till Tamavua – ett stycke utanför Suva. Vi är inbjudna av pastor Bera, som vi träffade på Vavau och som vi "smugglade" rotfrukter åt. Det är "Thanksgiving Day" i hans kyrka som tillhör sjundedagsadventisterna, med fina arrangemang av olika produkter av årets skörd. Vi blir vederbörligen presenterade för församlingen som i flera stämmor sjunger en "Swedish Folk Song" för oss. Det var "trygga rekan" som finns på engelska i deras psalmbok. Riktigt rörande och Birgit faller en tår. Efter gudstjänsten blir vi bjudna på en härlig lunch, ett fijianskt "smorgasbord" med många rätter.

Återkomna till RSYC passar det bra med en kall öl och båtsnack med andra långtradare. På kvällen har jag en bra kontakt med Len som berättar att det är mulet och ganska svalt hemma i "SM-land".

Söndagen 13 juli är grå och sval även här nere. Det passar bra som "arbetsdag" och vi går in till bryggan vid RSYC för att tanka

och fylla på vatten. Birgit tvättar och städar inombords. Så får vi besök, av Karin från "Anna", en ung Vänersborgstjej som hoppat av föräldrarnas båt (de lär vara vid Seychellerna just nu). På aftonkröken är det BBQ vid klubben, 1 F\$ för en rejäl köttbit som vi får grilla själva.

Dagarna 14 – 17 juli i Suva går åt till en massa strul med satnaven. Vi får ut den från tullen genom agenten som utlovats. Ute på båten blir det uppackning och stor besvikelse. De hade sänt en Walker 512, som ju utgått, i stället för 560 som beställts och betalats. Förbannat slarv!! Eller?? Jag försöker installera apparaten men inte en suck kommer ur den. Det verkar skumt, på garantibeviset kan man se att 512:an levererats till någon i oktober 1985 och sedan troligen returnerats som ej fungerande. Tillslagskontakten verkar också vara kass...

Jag besöker åter mäklaravdelningen på "Brända Filip" för att få ett intyg på att fel utrustning levererats. De vill dock inte intyga något eftersom de inte varit närvarande då försändelsen öppnades. Som tur är fungerar radiokontakten bra med Len – han skall via kontakten i Landsbro försöka få fram ett meddelande till London Yacht Centre om misstaget och att Birgit tar med den till London då hon reser hem.

Trots satnavsstrulet hinner vi med ytterligare ett par affärsrundor i Suva för att köpa lite prylar till Birgit inför hemresan. En dag tar vi buss till "Pacific Harbour", ett stort land- och villaområde med kulturcentrum på öns sydsida. Där ser vi en fijiansk dansuppvisning och en intressant "krigsövning". Den visar hur ett illasinnat gäng kommer i kanoter och anfaller "hembyn". Realistiska fighter som naturligtvis hemmagänet vinner. Efter striden puttrar det under köttgrytorna...

Jag lyckas få tid för besök hos en tandläkare – Abdul S Haroon – och får en

epoxifyllning i en stödtand. För "80:- F\$ only", som hans biträde skrev på kvittot.

Mestadels ligger vi fint på svaj utanför RSYC – även om det kan blåsa till emellanåt. En dag går vi in till klubben och torrlägger Miss My på tidvattnet för bottenmålning. Det är tredje gången sedan starten och vi får god hjälp av en av de anställda på klubben. Han får en slant för besväret och på prov även en burk "callos" som vi köpte på Gran Canaria. Innehållet var ju inte kalops, som vi trodde, utan komage. Grabben försvinner med burken tillsammans med en kompis in i snickarboden och kommer tillbaka efter en stund – slickande sig om munnen. Det var mums för en kannibal, så han får även de resterande 15 burkarna.

För säkerhets skull ringer jag till LYC angående satnaven och får bekräftat att Birgit kan ta med 512:an. De lovar att sända en 560 plus en Autohelm Micro, alltså en ny Karlsson, samt 4 meter kabel till loggen. Återstår att se om de betalar frakten...

Fredag 18 juli. Det är ganska svalt och blåsigt. Birgit tvättar en del. Jag tar det lugnt, har fått luftvägsproblem med lite astma. Det är saker jag känner igen, så jag startar en penicillinkur för att förebygga något värre. Len hörs inte av på radion, i stället kommer Pelle, SM5BM, i Sollentuna in.

Lördagen kommer med lugnare och soligare väder. Vi tar bussen in till stan och Cook Travel för att boka hotellrum i London för Birgit. Morris Hedstrom Ltd är en varuhuskedja som finns på många platser i Söderhavet. Jag försöker få klarhet i om det ursprungligen var en svensk som satte igång det hela, men lyckas inte nå klarhet. Inne på Hedstroms träffar vi på två svenska killar från Skövde och Hjo. De är eventuellt intresserade av att hänga med på Miss My till Australien. Besättningsfrågan är ju inte löst ännu och jag vill inte segla ensam så det vore bra.

De närmast kommande dagarna går åt till diverse förberedelser för Birgits avfärd och min fortsatta segling. Jag är inne på "Customs" ett par gånger för att fixa "statement" för satnaven som ju skall utföras, fyra exemplar krävs det!! Vi har inte hört något från "Västgötarna" så antar att de inte är intresserade av att segla med.

På RSYC träffar vi på en "aussie" med danskt ursprung, som heter Noel Lumby. Han är på genomresa efter att ha besökt en dotter någonstans i Söderhavet och är intresserad av att hänga med som "crew" till Queensland. Vi skall på ömse håll fundera någon dag på saken.

Många nationaliteter möts på RSYC, det är ju en "kunglig" klubb och bland lokala befolkningen anses det nog lite fint att få tillträde. Här ordnas olika festligheter, förutom BBQ häromdagen är det en kväll en "Irländsk Afton" med allt det som vederbörligen tillhör en sådan.

Så är det dagen före Birgits avresa, hon packar och ger mig en hel del instruktioner. De kan säkert komma till användning eftersom det är hon som hållit ordning och reda ombord! Vi träffar Noel på klubben och det bestäms att han får hänga med till Brisbane. Han har ingen erfarenhet av båtar och hav, så jag ser det

som en nödlösning. Men killen verkar vilja lära sig, så det blir nog OK.

Onsdag 23 juli. Det är dags för avfärd från Miss My för Birgit, efter ganska exakt ett år sedan vi lämnade Torhamn. En fyra timmars bussresa vidtar upp till Nandi där flygplatsen finns. Vi kånkar väskor till Fong Hing Hotel, där vi har bokat rum för natten. Vi får ett stort men lyhört och stojigt rum. Middag blir det på hotellets kinarestaurang, tråkig lokal och maten sisådär... Vi är trötta och går tidigt till kojs.

Torsdagen går åt till lite sightseeing. Jag skall stanna ännu en natt i Nandi och byter hotell, till Bridge, som verkar både trevligare och billigare än hos kineserna. Vi möter fyra svenska ungdomar som är ute på långtur, bland dem en från Vetlanda, som heter Mats Bille. Så blir det taxi ut till flygplatsen, där vi möter flera svenskar som skall med samma plan. Efter incheckning och lite te-fika försvinner Birgit genom passkontrollen. Det känns

Irländsk afton på RSYC

sorgligt, vi har nu inte varit från varandra en enda dag på över ett år. Jag tar buss tillbaka till hotellet och ser en skymt av planet som startar klockan 00.50. Datumet har alltså blivit *fredag 25 juli* nu.

Efter en stökig natt på hotellet, många klagade, tar jag buss tillbaka till Suva. "Bille och Co" är med på bussen. Mats är pigg på att segla med Miss My nästa år. Lite väl tidigt att besluta om det nu... Han berättar att hans kompis, Roy Mollberg, jobbar hos min sväger Inge på Begus-hus.

Miss My ligger snällt kvar men det känns tomt och tråkigt att vara ensam ombord. Ensamsegling är definitivt inget för mig. Jag lagar till en rejäl biff och makaroner, bäst att börja träna omedelbart! Jag måste nu ställa in mig på att vara kvar en period på Fiji, i första hand för att avvakta ankomsten av de beställda prylarna från LYC. Så är det tullen, de har ju uppenbarligen ärvt en del av den engelska byråkratin.

De närmaste dagarna går mest åt till att träffa och snacka med olika personer som dyker upp. Jag träffar och äter middag tillsammans med Gillis Billing, en pensionerad gymnastiklärare från Åre. Han har specialiserat sig på att forska om lokalt byggda båttyper och skall senare på kvällen åka med en bevakningsbåt ut till en annan fijiansk ö. En annan trevlig bekantskap är Bob Page/KA3KEB, en "aussie" som med sin "Wirrinya" strandade på revet häromnatten. Han hade tur, blev lossdragen utan alltför stora skador.

Noel och hans "värdinna" Anne, en amerikansk donna född på Fiji, kommer ut till Miss My. Jag känner inte till deras inbördes relation men damen ifråga verkar ganska vettig och jag undrar om hon inte har fastnat på Noels bete. Hur som helst företar vi en liten tur med Miss My i närområdet. Vi glider så sakta ner bakom Mosquito Island och ankrar vid Tradewind Hotel. Det är stängt just nu men platsen har fått ny ägare och skall öppna igen framåt jul. Stället verkar nerslitet, så här behövs det kulor för att rusta upp. Här ligger också en större segelbåt, "Greenpeace III", som tydligen har en del underliga figurer ombord. De är egentligen ute i ett vällovligt syfte med huvudinriktning mot de franska kärnvapenproven i Pacific. Synd att det inte är "vettiga" personer. De hade till exempel våldgästtat en lokal båt med en infödd vaktkille ombord när de kom hit. Jag blir

hembjuden till lunch hos Annes familj någon dag.

Mats från Vetlanda och hans kompis Eva hade satt upp en lapp på RSYC och jag träffar dem inne i stan. De berättar att de sett "Alu Baba" på Bora Bora och att en kille från Karlskrona hade sett "Pleasure" (Leif Hallins båt) liggande på karibiska sidan i Panama. Något har tydligen gått snett för de där glada gossarna!

Mats och Eva följer med ombord på Miss My och vi sitter och snackar till sent på kvällen.

Det har gått lite knackigt med radioförbindelserna hemåt de senaste dagarna men jag uppfattar i alla fall Len, som *tisdagen 29e* fått rapport från Birgit.

Hon har kommit hem som planerat och dottern Helena med barn hade mött i Stockholm. Jag kan tänka mig att Birgit var glad för det. Det hade också gått bra med

satnaven som hon lämnade på LYC. Bra gjort! De nya prylarna är att vänta till Fiji om några dagar. Men redan dagen efter kommer en avi om att de anlönt, så jag åker återigen in till "Brända Filip". De lovar att komma ut till klubben *torsdag 31a*.

Det händer dock inget vare sig på torsdag eller fredag. Jag ringer till "Brända Filip" och de förklarar att de inte fått tag på någon tullare som kunde komma med ut! Jag låter förstå att jag är både förbannad och besviken, mest över deras nonchalans. Det hade varit enkelt att ringa RSYC, så

hade jag sluppit att sitta och vänta i timmar.

Ett annat problem är pistolen som jag lämnat in för förvaring hos tullen, jag vill ju helst ha den med när vi ger oss av. Träffar en överenskommelse att de skall komma ut med puffran nästkommande tisdag och den skall förseglas ombord. Den dagen skall också "Brända Filip" vara på tull-expeditionen med båtprylarna. Återstår att se...

Den 1 augusti har jag sista kontakten med Len på obestämd tid, han tänker göra ett avbrott för att låta reparera slutsteget till sändaren som krånglat en tid. Jag får hälsningar från Birgit som planerar att tillsammans med Börje och Armi Fritjofsson från Bålsta åka ner till Hultsfred och hälsa på Len om två veckor. Börje börjar komma igång på allvar med sin amatörstation (SM5RNP eller Retired Noisy Pilot, som han själv bokstaverar sin signal). Jag får lyssna lite noggrannare efter honom i fortsättningen. För övrigt har jag massor av kontakter åt olika håll i världen, med Arne i Sydney som säkraste kortet just nu. Många ställer upp och förmedlar information hem till Svedala om så behövs.

Ganska många långseglare börjar samlas här före splittringen för "våta säsongen". Det är alltså södra halvklotets sommarperiod med risk för tropiska oväder. Splittringen består i att vissa väljer att gå till Nya Zeeland och vissa till södra Australien för perioden. Jag har alltså valt att först gå till Brisbane och hitta en uppläggningsplats i närheten. En lämplig sådan verkar vara en liten plats norr om Brisbane som heter Caboolture. Jag lär få ta en tur dit för rekognoscering då det blir aktuellt.

(fortsättning följer i nästa nummer)

Avslutningsvis några annonser

Spinnakerbom säljes

1000 kr för en spinnakerbom av god kvalite. 3.30 m lång

Kontakta Gunnar Vagerstam, tfn 070-5917789 eller e-postadress

gunnar.vagerstam@gmail.com

Det kom ett e-postmeddelande till styrelsen. Hör av dig om du kan vara till hjälp!

"Hej,

Hittade era mailadresser på er hemsida.

Tanken är att jag ska börja jobba med en Laurin Koster L28 (I) i ett renoverade syfte.

Skrov (under vattenlinjen) är troligtvis i EK och bordläggning, däck i Mahogny / Sandwich. Enligt uppgift från ägare är kölvikt i järn. Dock har jag läst att bly förekommer ?

Kan ni hjälpa mig med en sprängskiss alt.ett ritningsunderlag med värden för denna båt? Är som ex. i stort behov av att veta tjockleken på ordinarie bordläggning (Sandwich) samt hur kölvikt är infäst mm. Ytterst tacksam om ni vill hjälp mig.

Hälsn./. Patrik Lillqvist"

kontakt.nby@gmail.com

